

Думка («Як за лісом, за пролісом...») (1858)

Глібов Леонід Іванович

Як за лісом, за пролісом
Ясне сонце сходить.
Як за морем за далеким
Десь воно заходить,—
Я згадую інший ранок,
Інший вечір бачу,
Та й думаю: було колись —
Тепер не побачу.
Я згадую тоді про степ,
Широкий, пахучий,
Та й думаю: і я тоді
Неначе був луччий.
Там був простір, всюди воля,
Жилось, як хотілось;
Молодому, безпечному
І лихо не снилось.
Вийдеш собі — любо глянуть:
Кругом все співає...
Куди ідеш, чого ідеш? —
Ніхто не питає.
Небо ясне, степ — як море,
Трава зеленіє,
Льон синіє, гречка пахне,
Пшениця жовтіє.
По пшениці теплий вітер
Хвилями гуляє,
Молодую пшениченьку
Неначе гойдає.
Над берегом чайка скиглить,
Діток доглядає;
На толоці вівчар в брилі
На сопілку грає.
Там синіє Дніпр широкий
З жовтими пісками,
З високими берегами,
З темними лісами...
Шумить, біжить стародавній
І буде шуміти,
А мені вже, самотньому,
Та й не молодіти...
Года ж мої, орли мої,
Скажіть, де ви ділись:
Чи ви в лісі, чи ви в морі

З лиха притаїлись?
Озвітеся, вернітеся,
Я вас пришаную,
Як дівчину коханую,
Я вас поцілую!
Нема чутки, нема вістки,
І не озовуться,—
Тільки в степу речі мої
За вітром несуться...
Видно, вже вас, годи мої,
Та й не дождати;
Двічі, мабуть, козакові
Не парубкувати...
Нехай же вам, годи мої,
Легесенько йкнеться
Та з іншими, та з кращими
Хороше живеться!

1858

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/dumka_yak_za_lisom_za_prolisom